

ЦИЈЕНА:
За Црну Гору на годину 8 перпера, на по годину 4 перпера.
За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера, на по годину 6 перпера.
За све остале земље годишње по 10 франка у злату, на по годину 10 франка у злату.
Прејидлаша се врижа само у годишњим и полугодишњим родовима и продаже у кавријед.
Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25 пар.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, Journal Officiel, paraissant régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service. On s'abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA, Cetigne, Montenegro.

L'abonnement pour le pays 8; pour l'Autriche-Hongrie 12 Perpers; pour tous les autres pays 20 francs par an. La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans toutes les agences de publicité.

Претплата се шаље само Администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње.
Донеси се шаљу Уредништву — Рукописи се не враћају.
Огласи се шаљу Администрацији и наплаћују се: за сваку ријеч или број до пет цифара из петит слова по 4 пара, гаржона слова 6 пара; цинеро слова 8 пара — за први пут, а за сваки даљи пут у пола од горње цијене. Најмањи оглас наплаћује се 1 перпер. — Осим напријед наведеног цијене од ријечи, наплаћује се по закону о таксама пош по 50 пара за свако поједино оглашавање.

Власник: Државна Штампарија.

Издаје суботом

Уредник и одговорни уредник: Вељко Милићковић

Његовом Величанству ПЕТРУ I. КРАЉУ СРБИЈЕ

Честитам Вам Вашу славу, светог Андрију. Честитам из свега срца и Вашу бојну славу, Ваше лично јунаштво, о којем сам увијек био освједочен. Честитам дивљења достојне успјехе Ваше храбре војске. Честитам свој Србији, данас славом покривеној.

НИКОЛА.

Врховном команданту српске војске Њ. Кр. Височанству Наследнику АЛЕКСАНДРУ.

Моја војска, сва Црна Гора и Ја, усхићени смо новом сјајном победом српског оружја код Биограда, протјеривањем заједничког нам непријатеља из њега и побједоносним уласком Твоје војске у пријестоницу Србије. Дан, у који је Биоград опет повраћен у српска њедра уз катастрофални пораз за нашег непријатеља, један је од најрадоснијих у Мојем животу. Слава Богу, који нам досуди ову велику срећу! Слава српским витезовима!

Прерадостан честитам Теби и Твојој војци овај успјех, који до триумфа уздиже српско име.

НИКОЛА.

Г. Генералу БОЖУ ЈАНКОВИЋУ, шефу штаба Врховне Команде црногорске војске.

Прерадостан сам за повраћени Биоград. Слава Богу, слава свијетлом оружју српском; слава краљу, слава народу!

Весео грлим Те и у Теби све редове и витезове српске. Живо Ми Генерале!

НИКОЛА.

Председнику Министарског Савјета Министру Спољних Послова Господину НИКОЛИ ПАШИЋУ НИШ.

Одајући хвалу Богу за велике побједи српског оружја над непријатељем, одајемо хвалу и признане храброј и најпобједнијој српској војци на јуначком држању и несравњеном пожртвовању.

Наш дични Биоград никада није био драг нашој души као сада, када га је витешка српска војска јуначким џолетом отела из варварских челоусти. Слава џогулиним српским витезовима, живјела најпобједнија српска војска! Вама и Вашим друговима у име своје и својих другова братски честитам величанствене успјехе.

Заступник Прејоједника Мин. Савјета Мин. Р. ПОПОВИЋ.

Господину Р. ПОПОВИЋУ Заступнику Министра Прејоједника ЦЕТИЊЕ

Моји другови и ја захваљујемо Вама и Вашим друговима на братским ријечима хвале и честитања за велика дјела, која је посљедњих дана српска војска извршила. Ми се надамо, Божјом џомоћу, да наше удружене војске очекују нове побједи у Босни.

ПАШИЋ.

СЛУЖБЕНИ ДИО

Листа губитака

Из бат. Шаранско-Језерског.

Погинули: капетан Вуко Новичин Бојовић; Мимо Савин Ковачевић, Божа Ђокић Шибалија, Мико Јаљов Новосел, Баја Милутинов Маџар, Андрија Богданов Милић, Мишо Шојов Даниловић, Милош Андрић Усовић, Мирко Николин Чичић, Дико Митров Лековић, Млађен Мијатов Роћен, водник Томо Радојевојчић (сахрањен у Сарајеву); Ристо Степанов Бојовић, Млађен Милованов Анђелић, Спасо Лукин Кривачевић, Вукосав Млађенов Поповић, Лазар Милутинов Баранин, Мија Павлов Ђерковић, Крсто Новаков Барац, десечар Вук Петров Ђерковић.

Рањени: официр Новак Митров Лековић; војници: Видоје Томић Војиновић, Василије Јованов Џаковић, Драгиша Симеунов Бојић, Јован Новичин Караџић; десечари: Јоко Савин Караџић, Бошко Рамов Караџић; војници: Ристо Јованов Караџић, Машан Лукин Караџић; водник Лука Јаковов Ковачевић; војник Мирко Бошков Ковачевић; барјактар Мило Јованов Шибалија; војници Микаш Јованов Баранин, Стеван Мишов Остојић, Марко Савин Дурковић, Зека Павлов Стијепоновић, Миладин Зеков Стијепоновић, Мимо Новичин Крстанћ, Обрад Крстов Крстанћ, Митар Миков Вујичић, Милош Јованов Остојић, Иван Мијаилов Робовић; десечар Владимир Радованов Бојовић; војници: Лазар Јаковов Бојовић, Ђуро Илић Бојовић, Никола Петров Дедић, Косто Милованов Милашиновић, Мијаило Костин Милашиновић, Добрница Николин Бојовић.

Без вијести нестали: официр Павле Миров Караџић; војници Милован Митров Тошић, Илија Ристов Ковачевић, Никола Живков Таушан, Димитрије Јанков Новосел, Јагош Јанков Новосел, Раде Живков Ђерковић (био рањен), Миливоје Лазаревић Караџић, Радоје Благојевић Караџић, Перко Благојевић Караџић, Мијаило Лукин Караџић, Лајо М. Тошић, Раде Мишов Ђерковић, Раде Видаков Новосел.

(За посљедње седам добили смо извјештај да се као заробљеници налазе у Сомору).

Умрли у болницама: официр, кап. Марко Ненезић.

Број Р 11895. О. 2868. -- Цетиње, 4 децембра 1914. год.

Из Канцеларије

Краљ. Министарства Војног.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Његово Величанство Краљ врати се јуче из Никшића на Цетиње.

— Поводом имендана Његова Величанства Краља данас у 10^{1/2} час. прије подне биће у дворској капели служено молебствије за здравље и дуг живот нашега узвишенога Господара. На молебствију ће присуствовати државни великодостојници и чиновници у свечаном одијелу. Успјед ратних прилика, у којима се земља налази, у Краљевом Двору неће бити свечанога примана, већ ће мјесто честитања бити вршено уписивање у дворску књигу.

— Данас у 11 час. прије подне биће служено у дворској капели молебствије за здравље и дуг живот Његовог Императорског Величанства Цара Николе II. На молебствију ће присуствовати државни великодостојници и чиновништво у свечаном одијелу.

— У никшићској саборној цркви, поводом побједоносног уласка срп-

ске војске у Биоград, одслужено је у сриједу свечано благодарјење, којему је присуствовао Његово Величанство Краљ са министрима г. г. Пламенцем, Вулетићем и Церовићем.

— У сриједу у 11 сати прије подне одржано је свечано благодарјење у овдашњој манастирској цркви, а поводом великих српских побједи. Благодарјењу, на коме је чинодјејствовао г. Митрополит Митрофан уз асистенцију више свештеника, присуствовао је Њ. Кр. Височанство Књаз Наследник, чланови Краљевске Владе Заступник Министра Председника, Заступник Министра Војног, Министар Финансија Г. Ристо Поповић и Мин. Правде Г. Љубо Бакић, дипломатски кор, г. генерал Божа Јанковић с официрима Врховне Команде, официри француског деташмана, наши официри, чиновништво свих надлештава, и многобројно грађанство. По свршеном благодарјењу, на изласку из манастира, поздрављао је сакупљени народ бурним усклицима Њ. Кр. Вис. Књаза Наследника и официре српске Војне Мисије.

— Поводом освојења Биограда од стране српских трупа, Његово Краљевско Височанство Престолонаследник дао је вечеру на коју су били позвани: српски министар на Цетињу са Госпођом и са персоналом Посланства, и г. Генерал Божа Јанковић са свима официрима српске Војне Мисије.

— Њихова Кр. Височанства Књаз Наследник и Књагиња лично су извољели изјавити честитања на српским успјесима посланику Србије г. д-р Мих. Гавриловићу.

Цетиње, 6. децембра.

28. новембра заузеле су наше трупе Вишеград после дводневне борбе; заробиле извјестан број аустројских војника и задобиле богат ратни плућен. Нејријатељ који је побјегао преко Дрине за собом је порушио мост и зајалио два магазина у вароши. Каснијих дана противник је покушао бомбардовати Вишеград, али бев успјеха.

ТЕЛЕГРАМИ

Ниш, 3. децембра. Телеграми измијењени између Њ. Е. Председника Француске Републике и Њ. Кр. Вис. Престолонаследника Александра гласе: Њ. Кр. В. Престолонаследнику Александру: „Са великим задовољством честитам Вашем Кр. Височанству сјајну побједу коју је одржала српска војска, као и дивни примјер патриотизма који пружа Ваш узорити народ“. Рејмон Поенкаре. — Њ. Е. Председнику Републике: „Захваљујући Вам најискреније на срдчним честиткама поводом посљедњих успјеха српске војске, ја Вас молим, г. Председниче, да вјерујете да се ми у Србији дивимо сјајним војничким подвизима француског народа, као и да смо потпуно уверени у побједу над заједничким непријатељем који нас је изазвао“. Александар.

Ниш, 3. децембра. Енглески Министар Војни Лорд Киченер упутио је ову честитку Војводи Путнику: У име британске војске, ја подно-

сим Вашој Екселенцији наша најсрдачнија честитања на силним успјесима храбре српске војске против нашег заједничког непријатеља. Ми смо са најживљим симпатијама пратили јуначка дјела несавладљивих трупа Ваше Екселенције под најтежим околностима.

Крагујевац, 3. дец. 1. децембра било је код Вишеграда који држе наше и црногорске трупе, само артиљеријске борбе. На правцу Младеновац—Биоград наше су трупе гониле непријатеља који је давао упорног отпора на свима положајима подесним за одбрану. Наше су трупе већ допрле до положаја у непосредној близини Биограда на којима непријатељ даје посљедњи отпор. На свима дијеловима фронта није се десило ништа значајније. У току 1. децембра на цијелом фронту заробљено је и заплијењено заједно са официрима и војницима заробљеним 30. новембра 52 официра, 3.922 војника, једна брдска и три пољске хаубице, 8 митраљеза, 147 кара, 20 пољских пекарница и мноштво другог материјала.

Крагујевац, 3. дец. Око 9 час. прије подне наше су трупе ушле у под борбом у Биоград. Њ. В. Краљ, Њ. Кр. Височанство Престолонаследник ушли су у Биоград с трупама, још док је борба трајала.

Крагујевац, 3. дец. При свом повлачењу непријатељ је запалио Лозницу. Наше трупе које су ушле у варош, предузеле су мјере да пожар угасе.

Ниш, 4. децембра. Данас у 8^{1/2} часова прије подне биће у овдашњој саборној цркви служба божија, а у 10 часова благодарјење поводом дана рођења Њ. Кр. В. Престолонаследника, и у исто вријеме и у славу побједи српског оружја.

Рим, 1. децембра. Амбасادا италијанска се повратила у Париз.

Лондон, 1. децембра. Њемачке лађе с угљеном последије фалклендске битке потопљене су, те су њемачке ратне лађе „Карлсруе“, „Принц Ајтел“ и све друге које се налазе на југу Атланског Океана, остале без ђумура.

Париз, 1. децембра. „Le Petit Parisien“ сазнаје да је бугарска поново изјавила да ће одржати неутралност. Овакву изјаву учинила је бугарска влада и прије српске побједи код Ваљева.

Карс, 3. децембра. Цар је стигао у Карс 30. новембра и био поздрављен на станици од војне власти. Становништво га је дочекало с одушевљењем. Цар је раздјелио у болници одликовања и затим посјетио утврђења, захваљујући команданту мјеста и гарнизона на одличном стању тврђаве. 1. децембра Цар је пошао на станицу Сарикамиш где су концертисане велике резерве војске и муниције, као и администрације различитих војних установа за кавкаске трупе. Цар је затим отишао аутомобилом на границу где је једна тачка фронта руске војске. Ту су били сакупљени војници који су се највише истакли. Цар је на истакнутој позицији лично раздјелио војницима крстоу Св. Ђор-

џа и медаље, захваљујући им за услуге пуне самоодрицања и изражавајући дивљење њиховим подвизима, достојним њихових славних предака. Исте вечери Цар је отпутовао из Сарикамиша. (Вјестник).

Париз, 3. децембра. Син бившег француског министра председника Бартуа, погинуо је.

Петроград, 3. децембра. Њемачки главни стан овако објављује њемачки пораз: У Млави, њемачка колоне која је наступала од Млаве преко Соллаве према Цканову, била је приморана ради бројне непријатељске надмоћности да се повуче на старе положаје. (Вјестник.)

Ливерпул, 3. децембра. Пожар је уништио неке створнице. (Вјестник.)

Париз, 3. децембра. Француски министарски савјет предложио је парламенту кредит од 300 милиона франака за помоћ департамента који су страдали од непријатељске инвазије.

Рим, 4. дец. Јављају из Беча да је разговор италијанског амбасадора д'Аварне са грофом Берхтолдом трајао четири сата.

У данашњој сједници Сената води се важна политичка дискусија.

У озбиљном инциденту у Ходеуци, Турска тражи изговоре да избјегне давање задовољштине. Турска је забранила одлазак странцима и консулима.

Италијански народ манифестује своје дивљење ради српске побједе и ради заузећа Биограда. Аустријанци хоће тобоже да маскирају своје повлачење потребом да се морају слати појачања у Галицију.

Амстердам, 4. дец. Аустријско саопштење каже: „Повлачење десног крила довело је до евакуације Биограда без борбе. (!) Наше трупе су дале дуге и заморне бојеве, али с највећим жаром.“ (Радиотел. извјешт.)

Париз, 4. децембра. Успостављена је жељезничка веза између Ниша и Солуна. (Радиотел. извј.)

Париз, 4. децембра. Г. Пашић захваљујући француском министру на честитањима, казао му је да Срби дугују своје сјајне побједе француским топовима. (Радиотел. извј.)

Париз, 4. дец. Срби су заробили 60.000 Аустријанаца од почетка рата.

Париз, 4. децембра. Енглески ратни бродови бомбардовали су Останд сјеверо-источно од Ломбарсиа. Француско белгијске трупе су напредовале до овог посљедњег мјеста и до Ст. Жоржа. Французи су задобили терена око Ипра. Француска артиљерија је показала надмоћност у околини Араса, Ене и у Шампањи. Између Мезе и Мозеле непријатељски нападаји у мортмарској шуми пропали су. У Алсасу Французи и даље држе висове који доминирају Стенбаком и одбили су један нападај западно од Сернеа. (Радиотелеграфски извјештај.)

Петроград, 4. децембра. Руска офанзива у околини Млаве успјела је. Многобројне непријатељске снаге и даље се концентришу на лијевој обали Висле. Води се огорчена борба од понедјељка између Ловича—Висле и лијеве обале Бзуре; обје стране предузимајући наизмјенице офанзиву и дефанзиву. Јавља се да непријатељ попушта између Ченстохова и Кракова. Нијемци у овом крају завршавају своје покрете жељезницом према карпатским прелазима. Наставља се борба у западној Галицији. (Радиотелеграфски извјештај.)

Лондон, 4. децембра. Анкета ради губитка ратног брода „Болварка“ доказује да је експлозија потекла од тога што се случајно запалила

муниција. Нема трага злочина или непријатељске руке. (Радиотел. извј.)

Лондон, 4. децембра. Позив шведског краља тројице скандинавских владара на састанак на којем би се расправљало о средствима да се смање економске тешкоће које проистјечу из рата, доказ је њихове потпуне сагласности за одржање неутралности. (Радиотел. извјештај.)

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Друштво св. Владимира. Приликом заузема Биogrада приложише овоме друштву: г. Урош Марић пер. 50 (недесет); чиновници Министарства Финансија и Грађевина од својих децембарских плата Пер. 48 (четрдесет осам); г. Јако Лауновић, трговац из Подгорице, пер. 20 (двадесет).

Управа Друштва најтоплије благодари свим прилагачима.

Званични огласи

Објава. На основу одобрења Савјетског Одјељења од 25. новембра, број 5284., овим се доставља заинтересованима, да ће Управа Болнице „Данило I.“ у својој канцеларији, одржати јавну лицитацију на дан 7. децембра текуће године, то јест: за хљеба, меса, млијека, ориза, паште и других разних артикала, за вријеме од 1. јануара 1915 г., па до закључка 31. децембра исте године.

Ближи услови о овој лицитацији могу се сазнати у Управи Болнице „Данило I.“ сваког дана од 8—12 прије и од 2—6 послје подне.

Број 446. Из Управе Болнице „Данило I.“ 28. новембра 1914 г., Цетиње. 2,2

Обзнана. Дана 13. октобра 1914 г. нађен је један љеш код Старе Мостине на Рибицка Врела.

Судском истрагом није се могло пронаћи ко је био онај, чији је љеш ту нађен, а судско љекарским увиђајем утврђено је: да је љеш лежао у једној пећини, окрунут леђима к уласку пећине, покривен једним старим бијељем; на истом су нађене трие чаране у пола раздрте; обучен у једну стару женску котулу; сви мускули с главе отпали су, те се по лицу и коси није могло познати да ли је љеш мушки или женски, нити се, пак, ни приближно није могло утврдити, у које је доба старости био; по роби и полним удовима утврђено је, да је љеш женског пола; кад је приступљено ближем прегледу, љеш је сав распао, те се није могло констатовати, да ли је смрт наступила природно или насилно; према горњем налазу, да се закључити, да се љеш ту налазио, од прилике прије један и по мјесец дана.

Пошто се не зна ко је био онај, чији је љеш ту нађен, то се на основу судског рјешења од данас, број доњи, а сходно пропису потоње алинеје § 59. закона о суд. пост. у крив. дјелима овим чини ова обзнана и позива се свак, ко би што о поменутом љешу знао, да о том обавијести овај Обласни Суд.

Број 752. V—1914—104.
Подгорица, 10. новембра 1914 г.
— Краљ Обласни Суд —
за председника, — судија,
3,3 П. А. Пејановић.

Школка објава

Предавања у Држ. Нижој Гимназији у Никшићу, почињу 8. децембра о. год.

Упис ученика вршиће се 1., 2., и 3. децембра о. год.

У први разред гимназије примају се они ученици од 14 година, који су свршили четири разреда основне школе с добрим успјехом, а који уз то положи пријамни испит из вјеронауке, српског језика и рачуна. Сваки од ових ученика треба да донесе крштеницу и свједочанство из основне школе.

Пријамни ће се испити примати одмах по упису, а накнадни и поновни 4. и 5. децембра о. год.

Ученици првог разреда плаћају 4 перпера на име уписнице, остали по 5 перпера, а сви осим сиромашних по 2 перпера на име ђачке библиотеке.

Бр. 184. Из канцеларије управе Држ. Ниже Гимназије у Никшићу, 13. новембра 1914. год. 3,4

Приватни огласи

Наш мили и никад непрежаљени син, синовац и брат

† **МИЈУШКО М. МИЈУШКОВИЋ**

питаоца-поднаредни I. пука нишких резервних трупа

дође смртно рањен од шрапнелских комадина и четири пушчане ране из драге нам Србије 25. прошлог мјесеца, а 31. истог пресели се у вјечност на Цетињу, у Данилову Болницу, куда га бјеше одвео тужни отац, е да би му отргав драги живот из чељусти смрти, која засићава незајазиво срце узор момцима — цвјетном омладином, пуном идеала, снаге и живота.

И поред велике туге, која обавија наша срца за драгим 18-годишњим покојником, не можемо а да не изразимо дубоку захвалност г. д-р Стринићу, који над покојником, изнуреним ранама и дугим путем, бди 2 дана у Подгорици и крепећи га медикаментима даде му могућности, да жив дође до своје куће, те да види све своје, за којим га неодољива жеља довела полумртва из миле Србије.

Хвала г. д-р Радовићу и д-р Шумеру, који покојника усрдно примише и све употребише за спас његове цвјетне младости. Хвала г. економу IV болнице у Никшићу и г. Саву д-р права, који не пожалише труда, да изађу у сусрет сакртим жељама Миловим, набављајући му све што је желено.

Хвала милосрдним сејама, који своје милосрђе изливаху сестринском љубави, бдећи по цијелу ноћ над њим за вријеме његова бављења у никшићској болници.

Особито и вјечиту благодарност дугујемо г. д-р Ст. Матановићу, који, ипак, видећи да млади Мило не може избјећи чашу, која му је намијењена, изађе у сусрет жељама његова оца и учини му операцију.

Но, авај, то би узалуд! Организам бјеше сатрвен. Срдачна хвала г. г.: председнику Министарског Савјета сержеру Јанку Вукотићу; Андрији Контићу судији; Леонтију Никовићу игуману; Радулу Брајчићу капетану и многим другим, који нам телеграфски и писмом изјавише учешће.

Хвала Видаку Лакчевићу уч.; Живку Драгићевићу, Радоју Контићу, Ђорђију Шантићу и осталим, који покојника сусретоше и до вјечне куће испратеше.

Хвала г. г.: Мирку Бацковићу, који се прикладним говором опорости са покојником; Јовану Дамјановићу свештенику, који прочита усрдне молитве над покојником.

Хвала свима рођацима, пријатељима, кумовима и знацима обојега пола, који онако многобројно дођоше и сузом оросише тијело и крваво одијело покојниково.

Још једном хвала свима оним, који ма на који начин узеше удјела у нашој тузи.

Богетићи, 8. новембра 1914 год.

Ожалошћени: отац **Мирчета**, капетан пјешивачки; мајка **Медуна**; стрицеви: **Блажо** и **Петар**; браћа: **Ђорђе**, **Никола** и **Илија**; сестре: **Ика**, **Милица**, **Анђа** и остала породица. (бр. 575, 1,1)

ЈАВНА ЗАХВАЛА

Ожалошћени за скоро преминулом кћером

† **ДЕ САНКОМ,**

која се пресели у Бару 12. септембра у другој години живота; кобна смрт не хтјеше нас поштеђети, те нам поново истрже из догледа и увријеђене порази за нашим драгим сином

† **ИЛИЈОМ,**

који се пресели у вјечност на Цетињу 12. октобра ове године, послје десетодневног боловања у 6 години свог млађаног живота.

Сматрамо за особиту дужност изјавити искрену захвалу свима онима, који ма којим путем узеше учешћа у нашој жалости, с чим нам олакшаше тешко време туге.

Хвала љекарима: Матановићу и Перазићу на љекарској љези и пажњи, као и г. проту Матановићу, који мртвачки спровод попутати.

Особито смо захвалани чиновништву и грађанству вароши Цетиња на личном саучешћу и који нам милосрдно покојника попутатише до Заграбља. Братска хвала свештеницима: Јоку Поповићу и Николи Чаловићу на извршеном опјелу; учитељу Иличковићу са ђацима, као и свој браћи Подгоранима, који драгог нам покојника до вјечне куће испратеше.

Неизмјерна хвала чиновништву и грађанству из вароши Бара и околине, који лично у великом броју дођоше, по нашем повратку у Бар, да нас у нашој жалости тјеше и ублаже.

Још једном искрена хвала свима и свакоме, ко нам лично, телеграфски и писмено изјави своје саучешће те у многоме олакша нашој родитељској тузи.

Ст. Бар, 24. октобра 1914 год.

Ожалошћени: отац поп **Петар Хајдуковић** са породицом. (бр. 578, 1,1)

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом погибије и смрти нашег никад непрежаљеног

† **САВА Ђ. НИКИЋА**

који 30. октобра текуће године испусти своју племениту душу од двије јуначки добивене ране, у боју на Тимору код Грахова 28. истог мјесеца, у 35 години свога живота.

Света нам је дужност, да вјечито останемо благодарни: команданту Бјелопавлићске бригаде гос. командир Милошу Радовићу и шефу штаба г. поручнику Јовану Бошковићу, као и г. г. командирима: Стеву Бошковићу и Богвићу Радовићу са официрима, који наредише војницима да рањеног Сава понесу до љекара, те да би га као свог ваљаног подручног војника спасли од добивених рана и опет повратили у редове храбре војске, да се бори за остварење братских идеја.

Такође смо захвални војницима из вода водника Сава Ђиповића, као и осталим из Петруцињског баталиона и Бјелопавлићске бригаде, који не пожалише труда за пренос нашег драгог Сава, од ратне позиције па до Никшића.

Незаборављена хвала за братски дочек у Рудинама г. г.: Лазу Његушу-Ђуровићу, Бећу Османовићу и Петку Николићу.

Такође смо захвални г. г.: Спасу Гвозденовићу и Лазару Мандићу, који братски дочекаше и ожалошћени нашег покојника на Пандурицу.

Особито смо захвални грађанству вароши Никшића, који дочекаше и испратише смртне остатке милосрдног покојника.

На посебну захваљујемо заст. председника општине Никшићске г. Васу Настићу и његовој госпођи, на пријатељском одзиву и телеграфском саучешћу.

Вјечито смо благодарни нашем свагдашњем добротвору г. капетану Милошу Бошковићу на изјављеном нам дирљивом саучешћу, као и г. г.: Симу Маркушу и Живку Радуловићу.

Такође захваљујемо госпођама: Миличи А. Саичић, Анђи Б. Гвозденовић, Стани М. Стругар, Анђи Петричевић, Анђи Бијелић и Неци Сеферић.

Особито остајемо доживотно благодарни грађанству вароши Данилова Града обојега пола, који свога брата и искрена друга сретле до Богетића, својски га ожали и до вјечне куће у великом броју испрати и овом приликом као и свагда показаше своју племениту хуманост у добровољним прилозима нама и сиромашним фамилијама вароши Данилова Града.

Не можемо пропустити, а да не останемо много захвални мјесном свјештенику г. Јовану Велашевићу, који над покојником опјелело изврши и нас сиротне дирљивим ријечима утјеше.

Хвала браћи Бјелопавлићима, који не пожалише труда, да нашег драгог покојника и јединог хранитеља у великом броју испрате и матери га земљи предаду.

Још једном свима и свакоме остајемо вјечито захвални, који ма којим путем узеше учешће у нашој прелеликој тузи.

Данилов-Град, 20. новембра 1914 год.

Ожалошћени: супруга **Миlena**; брат **Лазар**; синови: **Јевто** и **Васо**; кћери: **Даница**, **Јоса**, **Јелена** и **Стана** са осталом родбином. (бр. 583, 1,1)

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег нигда непрежаљеног супруга, односно оца, ђеда и свекра

† **Стева Паунова Ераковића—Брајовића**

који се послје кратког боловања пресели у вјечност у 100 години свога живота 7. октобра, а 8. истог би предан матери земљи.

Покојник је као одважни јунак учествовао у бојевима: Карковој Луци 1850 и 1862 год., Расиној Главици и Мартинићима. У боју на Расину Главици добио је од непријатеља рану, од које је патио цијелог свог живота. Учествовао је у боју на Фундини, у Рогаме и у Горевују.

За његове ратне заслуге Њег. Величанство Краљ благоволило је одликовати га сребрном медаљом од 1862 године; сребрном медаљом за храброст и крстом V. степена Данилова Ордена.

Са његовим врлинама Стево је свима лијепи спомен оставио, те је задовољно и радосно преминуо, кад је видно освјетљено Косово и проширење Црне Горе, за коју се вазда борио и јуначку крв лио.

Сматрамо за своју дужност, да овим путем изјавимо доживотну благодарност: Ново-Селанима, нашој браћи Брајовићима, Косово-Луџанима, Служанима, Мартинићима, Даљашанима, Грљанима и Кликовчанима, који на глас смрти покојниково похиташе, спровод увеличаше и покојника до вјечне куће допратише.

Особита хвала племенском капетану г. Петру Савовићу, који на глас смрти покојниково пред Служанима дође и покојника до вјечне куће допрати.

Неизмјерна хвала свештенику Крсту Радуловићу, који над покојником опјелело по хришћанском закону изврши.

Такође благодарни остајемо и свима онима, који нам ма којим путем изјавише своја саучешћа.

Ново-Село, 10. новембра 1914 год.

Ожалошћени: супруга **Крстиња**; син **Блажо** с осталом родбином. (бр. 577, 1,1)

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

10. текућег мјесеца одржали смо парастос, у цетињској капелици, нашем предрагом сину, односно синовцу и брату

† **МАШАНУ СТАМАТОВИЋУ**

редову I. чете Романско-Заграчког баталиона

који онако јуначки допаде смртоносних рана 6. августа, на Космачу, под Велим Врхом, од којих послје четири дана умрије у највећем цвијету младости — у 22. години свог бујног живота, у цетињској болници.

Приликом добивених Машанових смртоносних рана, његовог кратког и тешког боловања и смрти, указато нам је велико саучешће, те се и налазимо побуђени, да овим путем свакоме за благодаримо. Немогуће нам је изнијети имена оvdје свих, који нам лично саучествоваше, узрок што њихова имена не знамо.

Вјечито остајемо благодарни нашој браћи и рођацима Радмановићима, који рањеног Машана унијеше и предадоше цетињској болници, цетињским докторима који Машана у кратким и тешким мукама брижљиво његоваше, поштованом цетињском грађанству објег пола, који у онаком броју присуствоваше спроводу и нашу тугу ублажише.

Особита хвала нека је г. г. Саву Радуловићу народ. посланику, Саву Радоњићу, Димитрију Беговићу, Урошу и Мату Кривокалићима, г-ђи Миловани Велимировићкој, г-ђи Стани Ђурчиновићкој и г-ђи Миличи Павићевићкој.

Свима и свакоме, који нам лично или писмено саучешће изразише, нека је вјечита благодарност.

Доњи Заграч, 23. новембра 1914. г.

Ожалошћени: отац **Спасоје**; стриц **Лазар**; мајка **Петрана**; брат **Перо**; сестра **Крстиња**. (бр. 584, 1,1)

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Сматрамо са особиту дужност, да и овим путем изјавимо нашу најтоплију благодарност свима, који нас приликом смрти наше драге мајке

† **КРСТИЊЕ**

која се у дубокој старости 1. о. м. пресели у вјечност, посјетише, при спроводу учествоваше или нам ма којим другим начином своје саучешће изјавише.

Цетиње, 4. децембра 1914.

Ожалошћени синови: **Марко**, **Живко**, **Андрја** и **Саво Драговићи** са породицама. (број 588, 1,1)